

EXORBITARE.

etiam ipse Executor, n. 321. Executor dispensationis Apostolicæ super impedimento Matrimonii quis esse possit, & debeat? A. num. 441. & seqq. Debet esse Doctor Theologiæ, vel Juris Canonici, *ibid.* & seqq. Non sufficit esse Licentiatum, num. 442. Lectores & Professores Regularium non possunt exequi, nisi sint Doctores veri, nu. 444. Vel Lectores Jubilati ordinis Seraphici, n. 445. Vel Privilegium speciale habentes, num. 446. Quales sunt Patres Societatis & alii mendicantes à Generali eorumdem specialiter deputati, nu. 446. & seqq. Executor debet infuper esse approbatus ab ordinario, n. 449. Et à poenitente specialiter electus, n. 450. & seqq. In casu extraordinario potest etiam non Doctor exequi dispensationem, n. 452. Quas clausulas observare debeat Executor in literis dispensationis, num. 453. & seqq. Ad executionem non debet adhibere testes, num. 481. Et debet literas lacerare, num. 482. Nullatenus autem restituere oratoribus, nu. 484. & seqq. Compendiosa recollectio, quis & qualiter exequi possit dispensationem pro foro interno, n. 488. & c. Executor dispensationis Episcopalis quid observare debeat pro foro externo? A. nu. 506. Et quæ? quando fit executio pro foro interno, n. 530. & seqq.

EXEMPLA, EXEMPLARIA.

1. Exempla regulam non astringunt, sed declarant, T. 19 num. 6. Non Exemplis, sed Legibus judicandum est, declarat, T. 4. n. 100.
 2. Exempla regulam non restringunt, T. 6. num. 13. Exempla declarant dispositionem de similibus esse intelligendam, T. 28. n. 191.
- Exemplaria originalium instrumentorum quam vim probandi habeant? T. 22. n. 59. 60. & c. Ad solemnem exemplationem plures requiruntur conditiones, & quæ, n. 60. His non observatis exemplar instrumenti regulariter non probat, num. 61. & seqq. An juxta Exemplaria solemniter traducta, possit fieri nova exemplatio, num. 63. & 64. In certis casibus probat exemplar abque illis conditionibus, nu. 65. & seqq. Exemplar sine dictis conditionibus facit aliquam presumptionem, ac deperditio originali semiplenam probationem, n. 69.
 3. Exemplo & factis demonstrare plus est, quam verbis dicere, T. 3. n. 10.

EXHÆREDATIO.

3. Exhæredatio quid? T. 26. num. 477. Exhæredatio descendendum debet nominatim fieri, nu. 478. Et circa totam hæreditatem, num. 479. Atque ex legitima causa inserta testamento, num. 480. Quæ ab hærede scripto probari debet, n. 481. Idem requiritur ad exhæredationem ascendendum, num. 482. Enumerantur quatuordecim causæ exhæredandi descendentes, nu. 483. & seqq. An ob alias æque graves causas præter enumeratas, fieri possit exhæredatio, n. 497. Quævis gravis injuria est causa sufficiens, n. 498. Liberi sine consensu parentum nubes, an exhæredari possint? num. 499. & seqq. Quid circa hoc disponat statuta Bavariæ? n. 502. Enumerantur octo causæ, ob quas exhæredari possunt parentes, nu. 503. Causa Exhæredationis cessat, si ante conditum testamentum Parens cum liberis, vel hi cum illo reconciliantur, n. 504. Item si proles Monasterium ingrediantur, nu. 505. Frater in casu personæ turpis instituta ob quas causas exhæredari possit? n. 506.

EXILIUM.

5. Exilii & Relegationis poena, quid? T. 37. num. 106.

EXORBITARE.

1. Exorbitans dispositio quæ? T. 2. num. 473. Leges exorbitantes à jure communi sunt strictè interpretationis, num. 421. Fallit in certis casibus, n. 422. & seqq.
- R. J. Exorbitare à jure quid sit? C. II. R. XXVIII. nu. 2. & seqq. Quæ à jure exorbitant in consequentiam non sunt trahenda, *ibid.* num. 5. & seqq. Nisi in utilitate publica, favore cultus divini, in privilegiis motu proprio, in necessariis connexis &c. *ibid.* n. 12. & seqq. V. etiam, C. II. R. LXXIV. n. 1. & c. R. LXXVII. n. 1.

EXPEDIT.

- R. J. Non expedit idem est, ac non licet, C. II. R. LXIX. num. 5.

EXPENSÆ.

2. Expensæ testibus à longè venientibus, qualiter sint mensurandæ? T. 20. num. 441. & seqq. Et à quo præstandæ? num. 438. & seqq. Utrum emolumentorum, quibus testis ob absentiam carere debet, ratio sit habenda? num. 443. Regula est quod victori in expensis sit condemnandus, T. 27. num. 176. & seqq. Et hoc tam in causis civilibus quam criminalibus, num. 177. Excepto Reo in causa criminali criminaliter intentata, *ibid.* Regula hæc fallit, quando victus iustam causam litigandi habuit, nu. 178. & seqq. Vide infra V. Victus. Regula illa quod victus condemnatur victori in expensis, fallit in nonnullis aliis casibus, & quibus? num. 188. & seqq. Ut, si persona succumbens in lite sit valde honesta, & magnæ fidei, aut religiosa, num. 189. Atque in casu quo pars semiplenè probavit, & Judex ei detulit juramentum necessarium, sicque ipsa vicit, num. 190. Secus dicendum in juramento judiciali, seu à parte parti delato, *ibid.* An Judex teneatur victum condemnare in expensis, etiamsi hæc non sint petitiæ, n. 191. & seqq. Expensæ quibus modis censentur petitiæ, num. 192. Si hæc non fuerint petitiæ, potest quidem Judex ex officio victum in eas condemnare, num. 194. Non tamen teneatur condemnare, nec postea expensas resarcire de suo, *ibid.* Expensarum nomine quid intelligatur? T. 27. n. 195. In taxatione expensarum judicialium non attenduntur arrhæ, neque annuum salarium Advocatis per nonnullos dari solitum, num. 197. Expensæ necessariæ, atque judiciales, sunt in quadruplici differentia, & quæ? num. 198. & 199. Est distinguendum inter expensas contumaciæ, & expensas victoriæ, num. 200. & seqq. Et quales impensæ sub utriusque veniant, num. 201. Advocatus, vel doctor in propria causa conficiens instrumenta, nihil eo nomine exigere valet, n. 202. Nisi propter hoc perdidit aliud lucrum, vel incurrerit damnum personale, num. 203. & 204. Aliæ differentie inter expensas contumaciæ, & expensas victoriæ referuntur, n. 205. & 206. Sententia super expensis potest esse incerta, & quomodo? num. 207. Expensæ qualiter sint probandæ? num. 208. In causa appellationis, utrum non solum appellans, sed etiam appellatus, si succumbat, in expensis condemnandus sit? num. 209. & seqq. Appellans & denuò victus, indistinctè victori condemnandus est in expensis, n. 209. Nisi eum probabilis causa excuset, num. 210. Appellatus, & succumbens pariter condemnatur in expensis, si ex eisdem actis in causa appellationis succubuit, n. 211. & 212. Alias secus, n. 213. & 214.
- R. J. Expensæ litis, quando quis ad eas teneatur, C. II. R. XII. n. 18.

EXPI-

RERUM ET VERBORUM.

EXPILATUM.

5. Expilatæ hæreditatis crimen quid? & quæ poenæ illius? T. 18. n. 65.

EXPLORATIO.

1. Exploratio voluntatis puellarum Deo dicandarum debet fieri per Episcopum, vel alium ab eo deputatum, T. 31. num. 157. Quomodo & de quibus faciendâ sit? *ibid.* Et an bina vice fieri debeat? num. 158.

EXPOSITIO, EXPOSITUS.

4. Expositi liberi censentur legitimi, T. 17.
5. Expositio infantum quid? T. 11. n. 2. Est graviter peccaminosa, num. 3. Est non fiat animo necandi infantem, sed exponendi illum misericordie aliorum, n. 4. Vel avertendi propriam infantiam, n. 5. Dantur tamen casus, in quibus licet exponere infantem, & qui? n. 6. Exponendum infantem poenæ, si expositio fit in loco deserto, & sylva, n. 7. Et quæ, si fit in via publica, aut hospitali, nu. 9. Parens exponens infantem, perdit patriam potestatem, nu. 11. Expositi infantes habendi sunt pro legitimis, nu. 20. Expositos infantes qui alimentare & educare debeat? num. 12. & seqq. Ubi existunt pia loca pro illis erecta, hæc, ubi verò non sunt, Ecclesia, vel rector illius assumere & alere debent infantem, *ibid.* Quibus non relatiuntur expensæ, nu. 15. Deficientibus præfatorum reddibus, alere expositos tenetur Communitas, & tandem singuli in solidum, nu. 13. Alimenta expositum non accipiunt jus in personam, num. 14. Et tamen succedunt ab intestato, n. 18. An & quando educantes expositum, possint reperere expensas? n. 15. & seqq. Parentes assumere possunt infantem ipsis invitis ablatum vel expositum, n. 19. Expositio languidum, seu infirmorum quid, & quomodo prohibita? nu. 21. & seqq. Parentes, & Domini prolem, vel servum languidum exponentes, privantur patria, ac dominativa potestate, n. 24. & seqq. Dominus an, & ad quas expensas teneatur pro cura famuli, quæ talis? n. 25. & seqq.

EXPRESSUM, EXPRIMENDUM.

3. Expressa nocent, non expressa non nocent, T. 8. num. 29.
4. Exprimenda necessariò in supplicatione pro dispensatione super quovis impedimento pro foro externo, ne sub & obreptitia sit, A. num. 147. & seqq. Debent exprimi, quæ de Stylo Curie, vel jure sunt, num. 149. Si quid horum ignoranter omittitur, dispensatio obreptitia est, *ibid.* Super quocumque impedimento petatur dispensatio, debet necessariò exprimi ipsum impedimentum in specie, num. 150. Si plura sunt, debent omnia exprimi, num. 151. Et quidem in una eademque supplicatione, num. 152. Nisi forsan unum impedimentum esset occultum, & aliud publicum, quid juris tunc? num. 152. Non est necesse exprimere, quod dispensatio super eodem impedimento jam semel petita, & denegata fuerit, num. 154. Copula si pro causa alleganda, debet exprimi, an sub spe facilius impetrandæ dispensationis fuerit habita, num. 155. Esti una tantum pars habuerit hanc spem? Item exprimi debet an matrimonium sit contractum bona vel mala fide, nu. 157. Etiam unum tantum, n. 158. Item an sub spe facilius impetrandæ dispensationis, nu. 159. An jam sit consummatum? num. 160. Et in facie Ecclesiæ præmissis denunciationibus contractum? num. 161. Exprimenda in supplicatione pro dispensatione super impedimento consanguini-

tatis, A. nu. 163. Debet exprimi gradus in specie, *ibid.* & seqq. Item pluralitas Consanguinitatis, num. 165. Ac etiam propinquior gradus, si Oratores inæqualiter dissent, n. 166. Consultatio Pii V. desuper, num. 167. Probatur ulterius prolixè refutando etiam opiniones, & fundamenta adversariorum, quod requiritur gradus propinquioris expressio, si inæqualiter dissent oratores, num. 168. & seqq. Si non exprimitur gradus propinquior, requiruntur litteræ declaratorie, illum non obitare, num. 172. & seqq. Probatur ex Bulla Urbani VIII. nu. 173. & seqq. & Innocentii X. n. 179. Responso ad fundamenta adversariorum, nu. 180. Pro foro interno non requiritur gradus propinquior expressio, nec litteræ declaratorie, nu. 181. Debet infuper exprimi copula, si fuit habita sub spe facilius consequendi dispensationem, nu. 183. Esti copula non allegatur pro causa, nu. 184. & seqq. Si copula est occulta, non est necesse eam exprimere in supplicatione, n. 191. Ne quidem in Poenitentia, nu. 192. Publica verò debet exprimi, est si habita sit post litteras Apostolicas jam obtentas, sed nondum executioni mandatas, n. 193. Non est necesse exprimere copulam esse sæpius habitam, n. 194. Exprimenda in supplicatione pro dispensatione super impedimento affinitatis sunt omnia, quæ pro dispensatione Consanguinitatis debent exprimi, n. 195. & seqq. Item an affinitas orta sit ex copula licita, vel illicita, num. 196. An etiam, & quando debeat concurrere honestas publica exprimi? nu. 197. Rufus exprimi debet, an affinitas sit in linea recta, vel transversali, n. 198. Exprimenda in supplicatione pro dispensatione publicæ honestatis quæ? A. n. 199. Exprimenda in supplicatione pro dispensatione cognationis spiritualis est filiatio, vel compaternitas, n. 200. Item an simplex, vel duplex sit cognatio? n. 201. Exprimenda super impedimento criminis, nu. 202. Exprimenda ad obtinendam dispensationem pro foro interno, n. 421. & seqq. Apud Episcopum pro foro externo, n. 493. & 513.

EXTENSIO.

1. Extensio legis duplex, una propriè dicta, seu extensiva, altera comprehensiva, seu inclusiva, & improprie dicta, T. 2. nu. 371. & seqq. Extensio in correctoris jurium, an & quando locum habeat? n. 500. & seqq.

EXTRACTIO.

3. Extractio rei è loco asyli. Vide *Rei extractio*.

EXTRADITIO.

3. Extraditio rei. Vide *Rei quomodo & quando extradi debent*?

EXTRAVAGANTES.

1. Extravagantes communes undè obligent? P. num. 87. & 91.

F.

FABER.

3. Fabri streperam artem exercentes, non possunt locare domos propè Monasteria, & Scholas publicas, T. 28. n. 14.

FACTUM.

1. Factum alienum promitti non potest, bene tamen res aliena legari, & cur? T. 35. n. 62. & 63.
2. Factis in antiquis sufficienti leviores probationes, T. 19. nu. 66. Nec requiritur plena probatio, *ibid.* Vide *Antiquis*. Factum præsumitur notum in vicino

cino loco, & qualiter? T. 23. nu. 208. Præteritum quod est notum in remoto, nu. 109. Facta sunt sui natura incerta, T. 28. nu. 176. Nec præsumuntur nisi probentur, *ibid.*
 3. Factum qui debet, non satisfacit solvendo æquivalens interdictis, T. 23. n. 39. & *seqq.*
 R. J. Factum legitime non debet retractari, licet postea eveniat calus à quo non potuit inchoari, C. II. R. LXXIII. per tot. & n. 9. & *seqq.*

FALCIDIA.

3. Falcidia, & Trebellianica quid? & unde origo earum? T. 26. num. 465 & *seq.* Falcidia ex quibus bonis deducatur? num. 467. Quantitas bonorum in computatione falcidie attenditur solum illa quæ adfuit tempore mortis, nu. 468. Falcidia etiam subiacet donatio mortis causa, & fideicommissum particulare, nu. 469. Non deducitur à legatis privilegiatis, nec in testamentis militis, num. 470. & *seq.* Non deducitur à profanis legatis, si testator ita cavet, n. 472. Quid de jure Bavaricæ? *ibid.* & n. 471. Dicta de falcidia veniunt etiam intelligenda de Trebellianica, n. 473. Limitatur in aliquibus, n. 474. Liberi præter legitimum deducunt etiam Trebellianicam, vel falcidiam, n. 475. & *seq.*

FALLACIA.

3. Fallacia, Calliditas, & Machinatio differunt, & qualiter? T. 14. n. 4.

FALSITAS, FALSUM.

2. Falsitas, circa substantialia negotii quæ? T. 22. num. 279. Falsitas circa substantialia negotii, probabilis vitiat instrumentum in totum, nu. 277. & 278. Si testis falsitatem circa substantialia adjiciat suo testimonio, dictum ejus reprobat in totum, num. 278. Secus, si solum circa accidentalia, num. 281. Falsitas circa accidentalia non vitiat instrumentum, num. 280. Falsitate instrumenti probata circa unum punctum substantiale, tollitur fides ejus in totum, T. 22. n. 310.
 4. Falsitas precum in supplicatione pro dispensatione, alia est circa causam finalem, alia circa impulsivam, A. n. 204. Quænam falsitas in genere vitiet, num. 205. Falsitas circa causam finalem, seu motivam invalidat dispensationem, num. 206. Nisi sint plures causæ finales, & una saltem earum vera, nu. 207. Falsitas circa causam impulsivam non vitiat dispensationem, num. 208. Unde cognosci valeat causam esse motivam, vel impulsivam, n. 209.
 5. Falsum, seu crimen falsi quid, & quot modis committatur? T. 20. n. 1. & *seq.* Committitur principaliter dicto, scripto, facto, usu, num. 2. A quibus, & quando crimen falsi committatur dicto, n. 3. & *seq.* Quot modis committatur scripto, num. 9. & *seq.* Quot modis contingere possit in Bullis Pontificiis? num. 12. & *seqq.* Quot modis committatur facto? n. 14. & *seq.* Quot modis committatur circa monetam? num. 21. & *seq.* Qualiter committatur usu, seu potius abusu, num. 25. Falsi poenæ quæ? T. 20. n. 26. & *seq.* Poena testis falsum deponentis in judicio, num. 27. & *seq.* Poena Advocati, num. 30. Et Judicis committentis falsum, nu. 31. Poena committentis falsum in scripto, num. 32. Et circa litteras Apostolicas, nu. 33. Poena falsificantis pondera, & mensuras, n. 35. Ac supponentis partum, nu. 34. Poena falsum committentis circa monetam, num. 38.

FAMA.

2. Fama bona quid? T. 20. nu. 29. Fama vi nominis, & fama, ut sic quid? num. 384. Fama in bonam

partem accepta quid? num. 385. Proprie loquendo non dicitur, nisi bona sit, nu. 386. Fama mala appellatur infamia, *ibid.* & nu. 29. Fama ut sic dividitur in famam hominis, & famam inter homines, & quid? n. 387. & 388. Fama an à certo auctore provenire debeat? n. 388 & 389. Fama inter homines est duplex, & qualis? nu. 390. Fama super facto particulari potest ratione suæ originis tripliciter distingui, T. 20. num. 391. Fama differt à rumore, & quomodo? num. 392. Fama ut probet, quæ requirantur? n. 393. & *seqq.* Fama debet esse uniformis, solida, constans, & perfecta, non vaga, levis, aut contraria, n. 393. Fama potest probari per duos testes, num. 394. Testes deponentes de fama, quales esse debeant, & qualiter deponere? num. 394. & *seqq.* Fama est difficilis probationis, n. 399. Fama quam vim probandi habeat, seu quis sit ejus effectus? nu. 400. Utrum fama faciat semiplenam probationem, variant Doctores, num. 401. & *seqq.* Melius istud relinquatur arbitrio judicis, n. 404. Dantur aliqui casus, in quibus fama plene probat, n. 405. & *seqq.* Ut in factis antiquis, num. 406. Et in rebus modici præjudicii, num. 407. Vel quando cum fama concurrunt alia adminicula, nu. 408. Item in iis quæ sunt difficilis probationis, nu. 409. Et quando agitur Remedio, *can. Redimegranda*, 3. *quest. 1. num. 410.* Item quando agitur ad evitandum peccatum, n. 411.

3. Fama sanctitatis defuncti quomodo colitur, ac invocari possint? T. 45. num. 18. & *seqq.* Fama etiam publica sine aliis adminiculis plene non probat, T. 2. num. 21.

5. Fama, & honor æquiparantur vitæ, imo subinde magis estimantur, T. 12. n. 150. Ob famam & honoris defensionem an occidere liceat? n. 143. & *seq.*

FAMILIA, FAMILIARIS.

1. Familiarium nomine quid intelligatur? T. 11. num. 99. Quæ requirantur, ut Episcopus suum familiarium, sibi ceteroquin non subdium ordinare valeat? n. 90. 98. & *seqq.* Vide *Ordinari*.
 2. Familiaris nomen latius patet, ac nomen domesticum, T. 20. n. 122.
 4. Familix & bonorum in ea conservatio, est causa dispensandi super impedimentis, A. n. 70. Familia honesta quid? n. 188. & n. 335.

FAMOSUM.

5. Famosum quid? T. 1. n. 244.

FAMULI, FAMULÆ.

3. Famuli, & famulæ. Vide *Locatores operarum*.
 4. Famuli conducti, studiosi, ubi matrimonialiter copulari possint, & debeant? T. 3. n. 61.
 5. Famulis ægrotis, vel infirmis quid pro cura suppeditare teneantur Domini? T. 11. num. 25. & *seqq.* Et an debeant eisdem mercedem? n. 27.

FATALIA.

2. Fatalia appellationum quid? T. 28. num. 152. Et unde sic dicantur? nu. 153. Generatim sunt in triplici differentia, nu. 154. Fatalia interponendæ appellationis quæ? num. 155. Hæc olim fuerunt duo, vel tres dies, nunc sunt decem dies, nu. 156. Decendium ad appellandum concessum, quando curare incipiat, & currat? n. 157. & *seqq.* Fatalia introducendæ, ac prosequendæ appellacionis sunt duplicis generis, videlicet fatalia legis, num. 163. & 164. Et fatalia hominis, n. 165. & 166. Fatalia legis introducendæ coram Judice ad quem appellacionis, de jure Civili sunt sex menses, nu. 167. Et quid de Jure Canonico, n. 168. Fatalia prosequendæ,

quæ, ac finiendæ appellacionis de Jure sunt annus, & ex causa biennium, T. 28. num. 169. Hoc tempus est computandum à die interpositæ appellacionis, nu. 170. Lapsus horum fatalium non obstat illi qui propter justum impedimentum, non prosequitur, vel non finit tunc appellacionem, nu. 171. Enumerantur hujusmodi sex justa impedimenta, n. 172. & *seqq.* Onus probandi tale impedimentum prosequendæ appellacionis incumbit appellanti, nu. 176. Non sufficit probare duntaxat impedimentum, nisi etiam probetur diligentiam in eo removendo adhibitam esse, num. 177. Stante legitimo impedimento prosequendi appellacionem intra annum, conceditur appellanti secundum annum ipso jure, num. 178. An tunc appellans debeat intra annum protestari de impedimento? num. 179. Et an ipsi impedito solum ex parte anni, concedatur secundum totum ipso jure? num. 180. Ulterius tempus, puta tertius annus, conceditur legitime impeditis per restitutionem in integrum, n. 181. Si per Judicem stetit, quominus debito tempore finiat appellatio, tempus fatalium non currit, nu. 182. Fatalia prosequendæ, ac finiendæ appellacionis, hodie non attenduntur in majoribus Tribunalibus, nu. 183. Appellans à gravamine extrajudiciali adhuc post majoratum tempus auditur, saltem per remedium juris communis, n. 184. Fatalium à jure concessorum terminus an & per quem possit restringi? T. 28. num. 185. & *seqq.* Judex à quo, non potest statuere terminum finiendæ appellacionis, num. 185. Et si hoc fecerit, censetur præfixisse terminum prosequendæ appellacionis, num. 186. Potest tamen terminum ad prosequendam appellacionem concessum abbreviare, secundum exigentiam negotii &c. num. 187. & 185. E contra Judex ad quem non potest istum terminum abbreviare, nisi immineat periculum, idque exemplificatur, nu. 188. & 190. & *seq.* Qualiter in aliis causis possit Judex ad quem fatalia appellacionum finire? num. 192. Fatalia appellacionum potest sibi ipsi restringere appellans, num. 193. Utrum hæc mutuo partium consensu possint prorogari? num. 194. Quis sit Judex in causa deserta appellacionis ob lapsum fatalium, nu. 195. & 196. Si appellans nunquam comparuit coram Superiore, tunc Judex à quo cognoscit super causa deserta, vel non deserta appellacionis, n. 197. Alias de hac cognoscit Judex ad quem, nu. 198. Fatalia appellacionum tollunt potestatem postea appellandi, num. 277. 152. & *seqq.*

FAVOR, FAVORABILIS.

R. J. Favorabiles leges vel dispositiones quænam censendæ, C. II. R. XV. nu. 2. & *seqq.* n. 20. & *seqq.* Favores sunt ampliandi & quomodo? C. II. R. XV. per tot. Non sunt interpretandi in onus & incommodum illius, cui concessi sunt, R. LXI. n. 2. & è contra, num. 10.

FAUTOR.

5. Fautores & Receptores Hæreticorum quinam? & quibus poenis subjaceant? T. 7. n. 251.

FELONIA.

3. Felonia quid? & quando privet feudo? Tit. 20. num. 151. & *seqq.*

FOEMINA.

1. Fœminæ prohibentur pro aliis postulare, licet possint pro seipsis, Tit. 37. num. 13. Fœminæ excluduntur ab officio Procuratoris, exceptis certis casibus, *Anaclei Reiffenhuell Repertorium.*

sibus, T. 38. numer. 52. Fœmina non potest esse arbitrix, T. 43. num. 41. Exceptis certis casibus, num. 42. Bene tamen arbitratix, num. 43. Per fœminas an possit induci consuetudo? T. 4. nu. 113. & *seqq.*

3. Fœminæ citius senescunt, & generare desinunt, quàm viri, T. 32. n. 16. Fœmineo vocabulo non continetur masculinum, T. 28. n. 25.
 4. Fœminæ cur citius pubescant, quàm viri? Tit. 2. num. 8.

FENESTRA.

5. Fenestræ domus an fieri possint, si ex illis videri potest in Monasteria fratrum, & Monialium? T. 32. num. 42. & *seq.*

FERA.

2. Fera animalia quamdiu possideamus? T. 12. num. 203.

FERIÆ.

2. Feriæ quid? & unde dicantur? T. 9. num. 3. & 4. Feriæ, & dilationes in quo differant? numer. 2. Feriarum tres sunt species, numer. 5. Videlicet, feriæ sacræ, sive solemnes, numer. 6. Feriæ rusticæ, seu necessariæ, numer. 7. & *seqq.* Ac feriæ repentinæ, & quid? numer. 10. Feriarum sacrarum obligatio, quæ? T. 9. num. 3. & 4. Datur præceptum de feriis sacræ, sine diebus festis observandis, numer. 11. Extat potestas in Ecclesia instituendi festa de præcepto, num. 12. Hac nequeunt indicere Reges, alique Principes sæculares, numer. 13. Quamvis possint statuere poenam violentibus dies festos ab Ecclesia indictos, numer. 14. Episcopi possunt in suis Diocæsisibus instituere festa de præcepto, etiam ab exemptis observanda, numer. 15. De factio tamen oportet attendere ad Constitutionem Urbani VIII. numer. 12. Dies festi quando incipere debeant? numer. 17. & *seqq.* Feriatis diebus, seu feriis sacræ, an & qualiter sit prohibitus Mercatus? Tit. 9. numer. 20. & *seqq.* Mercatus nomine quid intelligatur? numer. 21. Alieubi diebus festis de consuetudine celebrantur Nundinæ, num. 22. & 23. Feriatis diebus etiam placitum est prohibitum, ac regulariter invalidus omnis actus contentiosæ jurisdictionis, numer. 26. & *seqq.* Actus tamen jurisdictionis voluntariæ possunt fieri diebus feriatis, numer. 29. Feriis sacræ nequit renunciari de consensu partium, numer. 31. Nec feriis repentinis, numer. 32. Non obstant quòd simul importent favorem partium, numer. 33. Bene tamen feriis rusticis, numer. 31. & 34. Sive dein partes expressè consentiant, sive tacite, numer. 35. Feriatis diebus an, & qualiter ratione necessitatis, vel utilitatis, valeat placitum, sive judicium? numer. 36. & *seqq.* Exemplificatur casus necessitatis, ob quam tunc potest exerceri judicium, numer. 37. & *seqq.* Ac etiam casus pietatis, numer. 41. & *seqq.* In causis summaris, seu de plano tractandis, potest procedi tempore feriarum rusticarum, num. 44. & 45. Non item extra casum necessitatis, aut pietatis, in feriis sacræ & repentinis, num. 46. Utrum quolibet tempore, etiam feriato, possit offerri libellus? num. 47. & *seqq.* Aut valeat citatio facta die feriato ad non feriatum, num. 49. & *seqq.* Et è contra citatio facta die non feriato ad feriatum? nu. 64. & *seqq.* Feriatis diebus an possit fieri captura seu incarceratio Reorum? nu. 73. & *seqq.* Aut possit fieri receptio testium, eorumque examen? num. 76.

76. *¶* *seq.* In feriis observandis, an sit attendendus locus iudicis, aut Rei, vel actoris, quando in uno eorum loco sunt feriæ, & non in altero, n. 80.

FESTUM.

1. Festos dies ab ordinariis præcepto tenentur Regulares etiam exempti observare, & qua ratione? T. 31. n. 27. Vide supra *dies festivi*.

FEUDUM, FEUDALIS.

1. Feudorum libri unde sumperint initium? P. nu. 170.
2. Feudalium causarum, quis sit iudex competens? T. 1. num. 118. *¶* *seq.* Plures hic distinguuntur casus, n. 118. Quando inter vassallos ejusdem Domini agitur causa feudi, hujus cognitio spectat ad dominum, num. 119. *¶* 120. Sive agatur petitorio, sive possessorio, num. 121. Ac procedit etiam respectu Ecclesiarum & Clericorum feudum à Laico habentium, n. 122. *¶* *seq.* Non obstante privilegio fori, num. 123. Si Dominus feudi nolit, vel non possit justitiam exhibere, tunc devolvitur jurisdictionis ejus in alium, num. 125. Nempe in Judicem ordinarium Rei conveniendi, n. 126. Aut in Superiorem Domini feudi, si eum habuerit, n. 127. De causis feudum non concernentibus Dominus feudi non judicat, sed Judex ordinarius Rei, num. 128. Idem dicendum; quando extraneus etiam super re feudali cum Vassallo habet litem, n. 129. Quæ conditiones requirantur, ut Dominus feudi competat jurisdictionis in Vassallos? n. 130. Quis sit Judex, quando questio feudalis agitur inter Dominum & Vassallum de Dominio directo, nu. 131. *¶* 132. Vassallus negans feudum, cadit à jure feudi, & quando? nu. 133. Si inter Dominum & Vassallum oriatur questio circa feudum super Dominio utili, cognoscunt Pares Curie, num. 134. *¶* *seq.* Quid si Dominus feudi non habeat Pares Curie? num. 137. Alicubi in horum locum successit Judex ordinarius, *ibid.* Dominus feudi nequit cognoscere super crimine Clerici Vassalli, num. 138. Bene tamen super delictis impropiè dictis, quæ post se feloniam trahunt, num. 139. An Dominus feudi possit Clerico feudum auferre ob criminem, de quo per Judicem Ecclesiasticum est condemnatus? num. 140. Etiam injiciendo manus in Clericum, Vassallum, qui resistit, nec vult possessionem feudi relinquere? num. 141. *¶* 142. Quando feudum est Ecclesiæ, an & qualiter ob criminem Clerici feudum ipsi auferatur? n. 143. In causis feudalibus mulier nequit esse testis, T. 20. n. 89.
3. Feudatarius quid? T. 20. nu. 5. Tenetur ad fidelitatem, & obsequium personale, nu. 9. Ecclesiasticus habens feudum sæculare judicatur à Laico, nu. 17. Feudum quoad originem, naturam & divisionem, num. 2. *¶* *seq.* Feudi origo, *ibid.* feudi varia acceptio, n. 5. Feudum definitur, num. 6. Debet esse res immobilis, num. 7. Per feudum solummodo transfertur dominium utile, liberaliter tamen, & perpetuo, n. 8. Feudatarius obligatur ad fidelitatem, & obsequium personale, num. 9. Si habet feudum proprium, num. 10. Feudum aliud est proprium, aliud improprium, num. 11. Aliud est antiquum, novum, paternum & avitum, num. 12. Differentia inter feudum novum, & antiquum, n. 13. *¶* *seq.* Feudum Ecclesiasticum, & sæculare quid? & unde cognoscatur? nu. 15. Clerici habentes feudum sæculare à Domino directo in causa feudali judicantur, n. 16. Feudum nobile & ignobile quid? nu. 18. Regale, & non regale quid? num. 19. Ligium, & non ligium quid? num. 20. Feuda ligia non potest quis à duobus Dominis accipere, n. 21.

Bene tamen non ligia, n. 22. Feudum familiaris, seu ex pacto & providentia quid? n. 23. Feudum hæreditarium quid? nu. 24. *¶* *seq.* Feudum masculinum & femininum quid? num. 27. Feudum femininum est impropriè tale, nec possunt in eo succedere femine, quando masculus superstes est, nu. 28. Quid sit feudum francum & non francum? n. 29. Personale & Reale, de Camera & de Cavena? num. 30. Quardæ & Castaldæ? num. 31. Soldatæ? n. 32. Feuda personalia sunt feuda impropria, num. 33. Feudum emptitium, & gratuitum, n. 34. Feudum Bursaticum, Bavaris speciale quid? num. 35. Enarrantur ejus conditiones, nu. 36. Feuda Bursatica in Bavaria sunt frequentia, numer. 37. Feuda Equestris quæ? num. 38. Feudorum libri an sint authentici? num. 39. *¶* *seq.* Feudum dare & accipere quinam, & quomodo possunt? n. 43. *¶* *seq.* Dare possunt omnes, & soli reum suarum administrationem habentes, *ibid.* Etiam Plebei & femine, num. 44. Episcopi quoque, & Ecclesiarum Prælati & quomodo? n. 45. *¶* *seq.* Rerum suarum administratione carens in feudum dare nequit, num. 47. Excipitur minor, qui saltem feudum antiquum concedere potest, nu. 48. Feudum accipere potest quis, si specialiter non prohibetur, n. 49. Etiam minorensis & pupillus, quomodo? num. 50. Ac insuper Superior ab inferiore, nu. 51. Clerici quoque feuda accipere possunt, n. 52. *¶* *seq.* Feudum fieri, seu in feudum dari potest quavis res immobilis, num. 54. Excipitur res sacra, *ibid.* Feudum acquiritur tribus modis, num. 55. Pacto, & Investitura, *ibid.* *¶* *num. seq.* Investitura quomodo, & coram quibus fieri debeat? num. 57. In casu litis investituram probare quomodo debeat Vassallus? num. 58. Feudum acquiritur etiam præscriptione triginta annorum, nu. 59. Etiam sine titulo, dummodo adsit bona fides, num. 60. Ex re feudali potest fieri allodialis per præscriptionem, num. 61. *¶* 67. An possit feudum malè alienatum præscribi? num. 62. *¶* *seq.* Feudi successio, quamvis olim nulla fuerit, hodie tamen datur, T. 20. num. 69. *¶* *seq.* Ab intestato, non item ex testamento, nu. 70. Dispositio testamentaria de feudis, est nulla, num. 71. Excepto feudo perfectè hæreditario, nu. 72. Triplex genus succedentium in feudo, nu. 73. Primo loco succedunt descendentes filii, & nepotes, hi in stirpes, illi in capita æqualiter, num. 74. Filii æqualiter succedunt, etsi sint ex diverso matrimonio, num. 75. In feudis individuus, Ducatus, v. g. solus primogenitus succedit, cujus filius tanquam nepos Patris præfertur secundo genito Patris, num. 76. Filii adoptivi, & illegitimi in feudo ordinariè non succedunt, nu. 77. Filius etiam justè exheredatus in feudo succedit, num. 78. Ascendentes in feudo regulariter non succedunt, nu. 79. Limitatur in aliquibus casibus, n. 80. Deficientibus descendentes regulariter succedunt agnati, non item cognati, num. 81. *¶* *seq.* Deficientibus descendentes & fratris succedunt nepotes ex fratribus in capita, non in stirpem, n. 82. Deficientibus etiam his nepotibus, succedunt agnati illi, qui ex linea defuncti vassalli descendunt, n. 84. Agnati in infinitum succedunt, num. 85. *¶* *seq.* In feudo novo soli descendentes succedunt, num. 87. Femine, & descendentes ab eis etiam masculi regulariter in feudis non succedunt, num. 88. *¶* *seq.* Nisi feudum sit femininum, vel speciale addit pactum, nu. 90. *¶* *seq.* In impropriis feudis, an femine succedant? num. 92. In feudis emptitiis succedunt femine, num. 93. Femina in feudo investita non repellitur à masculo postea nato, nisi tempore investituræ jam fuerit in utero matris, nu. 94. Femina semel exclusa an

centatur perpetuo exclusa? num. 95. Clerici, & Religiosi in feudis propriis regulariter non succedunt, nu. 96. *¶* *seq.* Nisi sint annexa dignitati Ecclesiasticæ, aut vi investituræ, statuti, vel consuetudinis id eis competat, nu. 99. In feudis francis, femineis, hæreditariis, & aliis impropriis Clerici & Religiosi succedunt, num. 100. Etiam Monasterium loco profecti, quamdiu talis Religiosus vivit, num. 101. *¶* *seq.* In feudis Regalibus Monasterium loco Profecti non succedit, num. 102. Bene tamen in oppidis & Castris jurisdictionem habentibus, nu. 104. Muri, furti &c. succedunt in feudis, quorum servitia præstare valent, num. 105. *¶* *seq.* Non item in illis, quorum servitia præstare nequeunt, num. 107. In quo casu an & quid debeat eis dari de feudo? num. 108. Feudum quas obligationes & Jura pariat Domino, ac Vassallo? T. 20. num. 109. *¶* *seq.* Domino competit Jus proprietatis in feudo, num. 109. Vassallus debet Domino præstare obsequium, & jurare fidelitatem, num. 110. Quodam ratione fidelitatis debeat? num. 111. De formula juramenti Vassallorum remissivè, num. 112. Contingente mutatione ex parte Domini, vel Vassalli, debet hic renovationem investituræ petere, num. 113. Pro qua tamen de Jure nihil, de consuetudine tamen relevium datur, num. 114. Relevium inter & Laudemium distinctio, numer. 115. Vassallus habet dominium utile in feudo, num. 116. Quas obligationes habeat Dominus feudi respectu Vassalli? numer. 117. *¶* *seq.* Vassallus sine consensu Domini non potest alienare feudum, nu. 119. Nisi sit hæreditarium, num. 120. Vel alienare proximiori agnato, num. 121. Vel mulier habens feudum illud marito pro dote assignet, nu. 122. Vassallus dare potest feudum alteri in feudum, numer. 123. Et etiam ad modicum tempus locare, num. 124. Feudum novum potest vassallus cum consensu Domini alienare, num. 125. Non item antiquum, nisi accedat consensus agnatorum, n. 126. Quid si feudum antiquum malè alienatum proximis agnatis non revocatur? num. 127. Agnatis competit Jus retrahens feudi ab aliis eorum consensu alienati, n. 128. Licetum est alienare feudum ad ratificationem Domini, n. 129.

3. Feudum amittitur, si Vassallus absque consensu Domini illud alienat, numer. 130. Postquam actu illud jam tradidit, numer. 131. Etiam statim iterum recuperet, numer. 132. An feudum sine consensu Domini alienatum, ad Dominum, vel ad agnatos transeat? pro & contra disputatur, numer. 133. *¶* *seq.* Si contingente mutatione Vassallus dolose, vel culpabiliter investituræ renovationem non peti, feudum amittit, numer. 140. *¶* *seq.* Secus est si legitime impeditus, vel ex alia causa rationabili, id omittit, numer. 142. Impubes ob neglectam investituram non amittit feudum, bene tamen Minores, numer. 143. Quibus competit restitutio in integrum, numer. 144. Dominus finito anno, & die amittens Vassallum ad servitia feudalia censetur remissivè poenam, numer. 145. Feudum ob neglectam investituram amissum, ad Dominum, non ad agnatum redit, num. 146. Per renunciationem etiam amittitur feudum, num. 147. *¶* *seq.* Quibus & quomodo renunciari, vel resignari possit feudum? *ibid.* *¶* *seq.* Ob feloniam amittitur feudum, numer. 151. Recensentur delicta ob quæ Vassallus privatur feudo, numer. 152. Feudum novum ob delictum amissum, devolvitur ad Dominum, antiquum verò ad proximos agnatos, si delictum est tale, quo Dominus nec directè, nec indirectè offensus est, num. 155. Secus ad Dominum redit, numer. 156. Nisi feudum sit annexum dignitati Ecclesiasticæ, hoc enim ad successum Anacleti Reiffenhuell Repertorium.

fores Ecclesiasticos devolvitur, num. 157. Si feudum ad Prælatum simul & Capitulum pertinet, privatur pars peccans pro sua parte, sine præjudicio partis innocentis, numer. 158. Feudum fit Domino apertum, quando nullus amplius exilit hæres, numer. 159. Ad privandum possessione Vassallum delinquentem requiritur sententia declaratoria iudicis, numer. 160. Judex in materia feudali quis sit? num. 161.

FICTIO, FICTE, FINGERE.

1. Fictio Juris quid? T. 2. numer. 176. Fictio juris plura referuntur exempla, num. 170. *¶* *seq.* Fictio juris differt à præsumptione juris multipliciter, numer. 181. *¶* *seq.* Leges in fitione juris fundantur, an etiam locum habeant in foro conscientie? num. 185. *¶* *seq.* Regulæ circa fitionem juris attendendæ, quæ? numer. 187. *¶* *seq.* Fictio juris idem operatur in calu ficto, quod veritas in calu vero, numer. 181. Intelligendo hoc secundum specialitatem in jure expressam, non quoad alia, num. 189. *¶* *seq.* Fictio non est tantæ potentie, quantæ veritas, num. 190. Fictio juris, non debet plus operari in calu ficto, quam veritas in calu vero, num. 191. *¶* 192. Fictio non habet locum, nisi in casibus à Jure expressis, numer. 193. *¶* 194. Nec ipsa habet locum in statutis, num. 195. Fictio non trahitur ad illa, quæ sunt impossibilia, secundum naturam, n. 196.
4. Fictè promittens Matrimonium, ad quid tenetur? T. 1. n. 6. *¶* *seq.*
4. Fingere nullus censetur, T. 1. num. 7.

FIDEICOMMISSARIUS, FIDEICOMMISSUM.

3. Fideicommissarius, & fideicommissarius hæres quid? T. 26. n. 604.
- Fideicommissum quid? *ibid.* Aliud est universale, aliud particulare, numer. 605. Absolutum, & conditionatum, numer. 606. Fideicommissum regulariter gravare potest quis quævis qui vel ab intestato, vel in testamento hæreditate, aut Legato honoratus est, nu. 608. *¶* *seq.* Fideicommissum potest fieri pro libitu testatoris, num. 610. Fideicommissarius hæres tenetur omnia juxta dispositionem testatoris restituere, numer. 611. Exceptis fructibus post aditam hæreditatem collectis, num. 612. Postest etiam cogi, ut hæreditatem adeat eamque tradat fideicommissario, numer. 613. Fideicommissum regulariter vendi nequit, num. 614. Limitatur in sex casibus, numer. 615. *¶* *seq.* Fideicommissum purum, non item conditionatum transfertur ad hæredes fideicommissarii, numer. 621. Si liberi fideicommissio universaliter gravantur, semper subintelligitur conditio, si abique liberis discedant, numer. 622. *¶* *seq.* Quid, si proles fideicommissio gravata sub conditione, si sine liberis discedat, ingredatur Monasterium, num. 623. *¶* *seq.* Fideicommissum quando expiret? num. 628.

FIDEIJUSSOR.

3. Fideijussor, & fidejussio quoad naturam, & divisionem, T. 22. nu. 2. *¶* *seq.* Fideijussor quid? nu. 2. Fideijussio quid? numer. 3. Alia est libera, alia necessitaria, numer. 4. Alia judicialis, alia extrajudicialis, numer. 5. Alia principalis, alia subalterna, seu succedanea, num. 6. Alia simplex indemnitas, num. 7. Alia idonea, seu sufficiens, alia inidonea, seu insufficientis, nu. 8. Media sufficientia quis dicatur habere? n. 9. Contrà fidejussorem carentem suffi-

cientibus mediis, vel qui est difficilis conventionis, debitor excipere potest, *num. 10.* Fidei iussio quavis verborum forma orendus & in scriptis fieri potest, *num. 11.* Fidei iussor dari potest super quovis debito, & obligatione, etiam per delictum contracta, *num. 12.* Si agitur civiliter, vel etiam criminaliter quidem, sed non nisi ad poenam pecuniariam, *num. 13.* Potest quis de sistenda persona incarcerata fidei iuberi, *num. 14.* Non tantum pro presenti, sed etiam futura obligatione fidei iuberi potest, *num. 15.* Fidei iussor esse, seu fidei iuberi quis possit? *T. 22. num. 16. & seqq.* Possunt omnes qui à Lege non prohibentur, *num. 16.* Prohibentur autem milites, exceptis veteranis honestè dimissis, *num. 17.* Mulieres etiam pro conjunctissimis personis non possunt fidei iuberi, *num. 18.* Nec in conscientia ad aliquid tenentur ratione fidei iussionis, *num. 20.* Et si mulier ignorans privilegium suum aliquid ratione fidei iussionis dedit, iterum repetere potest, imo non repetenti tenetur Creditor restituere, *num. 21.* Ponuntur casus in quibus etiam mulieres possunt fidei iuberi, & stare fidei iussioni, *num. 22. & 19.* An & quando mulieres possint renunciare privilegio Senatus Consulti Velleiani? *num. 23. & seqq.* Particularia ex statuto Bavarie de fidei iussionibus Rusticorum, & Civium communium, *num. 27.* Ecclesiarum Prælati, & Clerici, de iure fidei iuberi non possunt, *num. 28.* Nisi in casu raro, præsertim ex pietate & charitate, *num. 29.* Subinde tenentur fidei iuberi, *ibid.* Clericus fidei iuberens, debet de Patrimonialibus, & non de Ecclesiasticis satisficere, *num. 30.* Nisi ex causa necessitatis, vel pietatis, pro egeno aliave causa pia fidei iubeat, *num. 31.* Clericus pro alio Clerico, ac etiam Ecclesia sua fidei iuberi valet, *num. 32.* Etsi Clericis fidei iussio de bonis patrimonialibus facta sit illicita, est tamen valida, *num. 33.* Nec Prælati, nec privati Regulares sine juris solemnitate fidei iuberi possunt, *num. 34.* Excepto casu quo Prælati pro modica quantitate fidei iuberi, *num. 35.* Fidei iussio à Prælato, vel privato religioso facta, est illicita, & invalida, & privat Prælatum administratione temporalium & spiritualium, *num. 36.* Prælati tamen in tali suspensione celebrans non incurrit irregularitatem, *num. 37.* Fidei iussoris & fidei iussionis obligationes, & effectus, *num. 38. & seqq.* Principalis obligatio fidei iussionis est, ut solvat id quod debitor principalis tempore fidei iussionis debebat, si hic non est solvendo, *num. 38.* An etiam usuras? *ibid.* Fidei iussor non tenetur plus, nec prius solvere, quam debitor principalis revera debet, *num. 39.* Si fidei iussor ad plus se obligavit, quam debitor revera debuit, tenetur saltem illud solvere, quod debitor principalis à parte rei debet, *num. 40. & seqq.* Si fidei iussore ad certum duntaxat tempus jubente, Creditor tempus sine consensu fidei iussionis prorogat, ad nihil tenetur fidei iussor, *num. 43.* Si debitor principalis est in culpabili mora solvendi, nocet etiam fidei iussori, absolute fidei iuberenti, *num. 44.* Fidei iussor non tenetur ad usuras, aut alias novas accedentes obligationes, *num. 45.* Nisi specialiter, vel universaliter ad has quoque se obliget, *num. 45.* Fidei iussoris obligatio transit etiam ad hæredes, *num. 47.* Si plures sunt fidei iussores super eodem debito, tenentur omnes in solidum, *num. 48.* Fidei iussoris, & fidei iussionis favores & Beneficia, *num. 49. & seqq.* Fidei iussor habet beneficium excussionis, seu ordinis, *num. 50. & seqq.* Nisi notorie constet, debitorem non esse solven-

do, *num. 52.* Vel debitor absens sit, *num. 53.* Aut difficilis conventionis existat, *num. 54.* Item nisi malitiose neget fidei iussionem, *num. 55.* Aut beneficio ordinis, seu excussionis expresse, vel tacite renunciet, *num. 56.* Fidei iussor habet etiam beneficium divisionis, in quo consistat? *num. 57.* Enarrantur casus, in quibus hoc non gaudet, *num. 58. & seqq.* Fidei iussor habet in superius cendarum actionum, in quo consistat? *num. 61.* Si Creditor fidei iussori solvendi cedat actiones, potest fidei iussor pro libitu contra debitorem, vel contra fidei iussorem agere, *num. 62.* Actiones possunt à Creditore fidei iussori non tantum ante, sed etiam post solutionem cedi, *num. 63. & seqq.* Fidei iussor habet quoque beneficium liberationis, in quo consistat? *num. 65.* Enarrantur plures casus, in quibus fidei iussor petere potest liberationem à fidei iussione etiam antequam solvat, *n. 66. & seqq.* R. J. Fidei iussor populi obligatur, etsi pupillus non obligetur, C. II. R. XLII. *num. 16.* Fidei iussor à Tutore nominatus, si præsens non contradicit, consentisse censetur, R. XLIII. *num. 3.* Fidei iussori nocet mora debitoris principalis, R. XXV. *num. 11.*

FIDELIS, FIDES.

1. Fideles, quomodo dicantur unum, sicut Persona Divina? *T. I. n. 11.*
Fides habet plures in iure acceptiones, *Tit. I. num. 39. & seqq.* Accipitur subinde pro collectione Articulorum fidei Divina credendorum, *num. 41.* & sic sumitur in Rubrica Tituli primi *De summa Trinitate, & fide Catholica, num. 42.* Fides Catholica cur sic appellatur? *num. 43.* Fidei definitio ab Apostolo *Hebr. cap. 11.* tradita, an bona sit? *num. 44. & seqq.* Fidei duplex munus, *num. 47. & seqq.* Fides est credere quod non vides, *num. 48.* Fides, & spes in quo differant? *num. 49.* Fides Divina fecernitur à fide humana, opinione, suspitione, atque scientia, & quomodo? *num. 50.* Alia fidei tum habitualis, tum actualis definitio, *num. 51.* Fidei symbolum. Vide *Symbolum, & Articuli.* Fides eadem fuit Patrum veteris Testamenti & nostra, *num. 69. & seqq.* Mytheria fidei quomodo successivè magis fuerint explicata, declaratur exemplis, *num. 75. & 76.* Fidei confessio, qualis esse debeat? *num. 83.* Fidei assensus, confessio & professio differunt, *num. 151.* Fidei professio, à quibus fieri debeat? *T. I. num. 152. & seqq.* Tenentur eam emittere baptizandi, *num. 152.* Hæretici ad unitatem Ecclesie redeunt, *num. 153.* Sacris ordinibus initiandi, *num. 154.* Promoti ad Episcopatum, *num. 156.* Ac promoti ad Canonatus, & Dignitates Cathedralium Ecclesiarum, vel ad quæcumque beneficia curam animarum habentia, *num. 157.* Etiamsi professionem fidei in ademptione alterius beneficii jam emisissent, *num. 158.* Aut eam fecissent in hoc ipso Beneficio, quod postea dimiserunt, ac denuo acquiescunt, *num. 159.* Item promissi de Monasteriis, Conventibus &c. Ordinum Regularium, *num. 160.* Et an hoc sit usu receptum? *num. 161.* Sicut & Doctores, Magistri, Regentes Universitatum, vel Gymnasiorum, ac Scholares ad Gradum promovendi, *num. 162.* Non tamen tenentur emittere professionem Fidei, qui promoti sunt ad Canonatus Ecclesiarum Collegiarum, vel Beneficia non curata, *ois. T. I. num. 163. & seqq.* Nec ea facere tenentur Coadjutores Canonicorum Cathedralium, Portionarii, Vicarii temporales &c. *n. 166.*
Pros

RERUM ET VERBORUM.

Professionem Fidei coram quibus facere teneatur Promissi de Canonicatibus Cathedralibus? *num. 167.* Præsertim sede Episcopali vacante? *n. 168.* Coram quo eam facere teneatur Promissi de Beneficiis curatis? *num. 169.* An sufficiat hanc facere coram Vicario Generali, etiam Episcopo non impedito? *num. 170.* Et ubi hæc fieri debeat sede Episcopali vacante? *num. 171.*
Fidei professio, quo tempore sit facienda? *T. I. num. 172. & seqq.* Debet ea fieri à Promotis intra duos menses à tempore adeptæ professionis Beneficii, *n. 172.* Quid juris, si per Promotum stet, quò minus accipiat possessionem? *n. 173.* Requiritur ad id possessio pacifica, *num. 174.* Promotus non faciens professionem Fidei intra bimestre, tenetur eam postea, quam primum poterit, emittere, *num. 175. & seqq.* Sufficit, si Promoti eam emittant ex alio titulo, *num. 178.* Et probare se eam emisisse, *num. 180.* Fidei professio an possit fieri per Procuratorem, *n. 181. & seqq.*
Fidei professionem omittentibus Clericis beneficiariis, quæ poenæ generatim sint impostæ? *T. I. nu. 188. & seqq.* Eam omittentes peccant mortaliter, *n. 188. & 189.* Et qualiter fructus non faciant suos? *n. 190. & seqq.* An itos in conscientia teneatur restituere ante sententiam Iudicis? *nu. 195.* Omittentibus debitam Fidei professionem non suffragatur possessio, & qualiter? *num. 199. & seqq.* Cui applicandi sint fructus Beneficii, ob intermissam Fidei professionem à Beneficiario non acquisitam? *n. 205.* Vide supra *Clericus Beneficiarius.*
2. Fides bona an requiratur ad acquirendam quasi possessionem incorporalium? *T. 12. num. 178. & seqq.* Sententia negativa statuitur, & probatur, *nu. 179. & 180.* Bona fides requiritur, ut quis agere possit interdictio de aqua quotidiana, & huiusmodi, *nu. 182.* Sicut & ad validitatem actus ex tali quasi possessione procedentis, & cur? *n. 183. & 184.* Bonæ, seu malæ fidei possessor. Vide *Possessor.*
Fides bona ad prescriptionem legitimam omnino requiritur, *T. 26. num. 57. 58. & seqq.* Vide infra *Prescriptionem an impediatur.* Fides bona in proposito, quid? *n. 57.* Ea in Foro externo præsumitur, nisi probetur contrarium, *n. 57. & 83.* Bona, vel mala fides in materia prescriptionum, qualiter probetur? *T. 26. n. 83. & seqq.* Qui allegat malam fidem alterius, eam probare debet, *n. 83.* Dubitans num res sit sua, nec bonam nec malam fidem habet, *nu. 64.* Bonam fidem, atque prescriptionem, an impediatur error Iudicis? *n. 87. & seqq.* Vide infra *Prescriptionem.*
Fides mala Prælati an nocet Ecclesie, vel Capitulo, habenti bonam fidem, ne præscribere possit? *T. 26. n. 79. & seqq.* Bona, vel mala fides Testatoris, aut Prædecessoris in Beneficio &c. an profuit, vel nocet? *Remissivè, n. 82.*
3. Fidem ut suscipi nullus cogi debet, *T. 33. num. 6.*
5. Fides publica, etiam hæreticis, & infidelibus est servanda, *T. 7. n. 316.*
Fidem frangenti fides frangi potest, *T. 7. n. 318.*
R. J. Fidem frangenti, fides non est servanda, C. II. R. LXXV. *n. 2. 3. &c.*
Fides bona & mala in materia prescriptionis quid sit? *C. II. R. II. n. 1. 2.*
Fides bona non patitur, ut semel exactum iterum exigatur, C. II. R. LXXXIII. *n. 2. . . ex fide quod non est, peccatum est.*
Fides bona Theologica & Juridica, C. II. R. II. *num. 8.*
Fides bona semper præsumitur donec probetur contrarium, *ibid. num. 12.* Nisi in ignorantia Juris, C. II. R. LXXXII. *n. 7.*

Fides mala quomodo probetur? *ibid. n. 13. & C. II. R. LXXXII. n. 7.*
Fides etiam hosti est servanda, C. II. R. LXXV. *num. 10.*
Fides est inseparabilis & indivisibilis, C. II. R. XXXVII. *num. 13.*

FIDUCIARIUS.

3. Fiduciarius hæres quis? *T. 26. num. 604.*

FIERI.

R. J. Fieri multa prohibentur quæ facta tenent, C. I. R. V. *num. 9.*

FILIA, FILIUS.

1. Filie pactum, quod dote contenta patri ab intestato non succedat, an valeat? *Tit. 35. num. 80. & seqq.*
Filius in Divinis an debeat dici, *semper nascitur, vel potius semper natus est?* *T. 1. n. 88. & seqq.*
Filius naturalis, quis? *T. 17. num. 2.* Manzar, Notus, & Spurius, quis? *ibid.* Filiusfamilias habens liberam peculii administrationem, an possit donare? *T. 38. num. 18.*
Filius Presbyterorum ante Sacerdotium ex iustis nuptiis procreatus, an possit ordinari? *T. 17. num. 5.* Imo nonnulli horum ad Summum Pontificatum fuerunt assumpti, *ibid.* Filius Sacerdotis Græci licet ordinatur, secus de Latinis, & cur? *num. 6.* Filius illegitimus nequit in Ecclesia, ubi pater ejus Beneficium habet, vel habuit, quodcumque Beneficium obtinere, *n. 30.* Ne quidem simplex, ex dispensatione Episcopi? *nu. 13.* Imò nec etiam potest in tali Ecclesia, Sacrifium, Mucum, aut alium Ministerium agere, *n. 31.* Etiam si fuerit illegitimè natus ante Clericatum parentis, *n. 32.* Vide infra *Prescriptionem.* Filius etiam legitimus Sacerdotis nequit immediatè succedere in Beneficio paterno, *num. 33.* Bene tamen mediatè, *n. 34.* Potest etiam aliud dissimile Beneficium habere in Ecclesia, in qua pater ministrat, *num. 35.* Solus Papa dispensat, ut filius immediatè succedat patri in Beneficio, *n. 36.* Filiorum appellatione, an contineatur Nepotes? *num. 41.*
2. Filiusfamilias absque patris consensu in Iudicio stare nequit, *T. 1. num. 147.* Exceptis certis casibus, *num. 148.* Filiusfamilias nequit renunciare S. C. Macedoniano, & cur? *T. 2. num. 248.* Pro filiis an testes esse possint Parentes, & è contra? *T. 20. n. 102. & seqq.* Filius an sint admittendi ad testimonium adversus Parentes suos, & è contra? *T. 20. n. 144. & seqq.*
Filius nascitur patris magis, quam parentibus, *num. 149.* Filius adversus parentes non coguntur dicere testimonium, *T. 21. nu. 29.* Imò nec volentes admittuntur, *n. 29. & 33.* Filius præsumitur legitimus, etsi probetur, uxorem tempore conceptionis filii fuisse adulteram, *T. 23. n. 85.*
3. Filiusfamilias Patronus quando præsentor, & quando loco ipsius Pater? *T. 38. n. 42.* Filiorum nomine etiam filie continentur, *T. 18. n. 245.*
5. Filii, & Nepotes Hæreticorum, etiam Conversorum, quibus poenæ subjaceant? *T. 7. num. 268. & seqq.*
Filius Innocentes ob delicta Parentum Divino, & humano iudicio puniri solent, *T. 7. n. 287. & seqq.*
R. J. Filii hæreticorum &c. inhabiles sunt ad beneficia Ecclesiastica, C. II. R. XXII. *n. 7.*
Filius reorum læsæ Majestatis sunt infames &c. C. II. R. XXII. *n. 8.*
Filiusfamilias non licet dare mutuum pecuniam, nec quid aliud, ut inde pecuniam acquirat, C. II. R. LXXXIV.

R. LXXXIV. num. 7. R. LXXXVIII. num. 4. Filiosimilis pro alio potest agere in iudicio etiam sine Patris consensu; licet non pro se, C. II. R. LXVIII. num. 8.
Filius repudians hereditatem paternam potest mutare, &c. C. II. R. XXXIII.

FINIS.

3. Finem ad aliquem qua obligatione quis tenetur, eadem tenetur ad media, T. 4. n. 13.
4. Finis quando conceditur, conceduntur etiam media, A. num. 505.

FISCALIS, FISCUS.

5. Fiscalis Advocatus. Vide *Advocatus fiscalis*.
5. Filii res ulucapi non possunt, & quando fecus? T. 26. num. 28. Contra Fiscum non procedit ulucapio triennalis, T. 26. num. 169. Filii privilegii gaudet Ecclesia, & quomodo? n. 169 & 173.
3. Fiscus an, & quando succedat ab intestato? T. 27. n. 59 & seq. Fiscum habet Episcopus, n. 63.
- R. J. Filii privilegium si concurrat cum privatis, C. II. R. XXIX. n. 15.

FLAGRANTI.

5. Flagranti in crimine deprehensus quis dicitur? T. 1. num. 267. Punitur non servato Juris ordine: & quomodo? numer. 268. Judex pro tribunali non sedens non dicitur, aliquem in flagranti deprehendere? num. 269.

FOEDUS.

5. Foedus cum Hæreticis, vel Infidelibus inire, vel eos juvare, vel auxilium illorum implorare contra alios, præferunt Catholicos, an & quando possint Principes Catholici, T. 7. n. 156. & seqq.

FOENERATORES.

2. Foeneratores, cur in causis usurarum cogantur edere libros rationum suarum? T. 22. n. 197.

FORMA, FORMULA.

3. Forma dar esse rei, T. 5. n. 127.
- Forma pauperum: Forma communis: Forma dignum: Rationi congruit: Forma gratiosa: si alteri: si neutri: si nulli: quid in materia Beneficiorum? T. 5. n. 159. & seqq.
4. Forma pauperum, seu in forma pauperum dispensatio quid? & quare inducitur? A. nu. 366. & seqq. Datur non tantum à Papa, sed etiam ab Episcopis, nu. 368. Romæ non datur nisi ob præcedentem copulam, vel suspensionem illius, nu. 369. Episcopi verò & Nuncii eam etiam ex aliis causis concedere solent, n. 370. & debent, n. 371.
- Formula seu in forma pauperum qualiter concedantur litteræ dispensationis, A. num. 406. Formula harum litterarum, *ibid.* Clausulæ in ea observandæ, num. 407. & seqq. Dispensationis in forma pauperum debet penitentia publica imponi, num. 409. Et servitium personale pro pia fabrica, numer. 410. Per decretum, & quale? numer. 411. Executor dispensationis in forma pauperum sub nullitate debet abstinere ab omni munere, num. 414. Praxis exequendi litteras dispensationis in forma pauperum, nu. 415. & seqq.
- Formula supplicationis pro dispensatione impetranda apud curiam Romanam in ordine ad forum externum, A. n. 240. & seqq. Formula supplicationis pro *perinde valere*, n. 362.
- Formula supplicationis ad obtinendam dispensationem pro solo foro interno, A. num. 425. & seqq.

Formula supplicandi Episcopo ad obtinendam dispensationem pro foro externo, A. numer. 595. & seqq.
Formula supplicandi eidem ad obtinendam dispensationem pro foro interno, n. 517. & seqq.
Formula exprimentis causas & impedimenta, & alia necessaria exprimentia, A. n. 241. & seqq.
Formula scribendi Procuratori Generali, ut dispensationem procuret, A. n. 435.
Formula variæ litterarum dispensationis pro solo foro externo, A. n. 292. & seqq.
Formula litterarum dispensationis pro solo foro interno, A. n. 439.
Formula litterarum dispensationis in forma pauperum, A. n. 406.
Formula attestandi de paupertate Oratorum, A. n. 403.
Formula dispensationis Episcopalis, quæ fit per alterum pro foro externo, A. n. 505. Formula dispensationis ejusdem pro foro interno, n. 527.

FORNICARIUS, FORNICATIO.

3. Fornicarii Clerici poena, T. 2. n. 48.
4. Fornicatio sponsi vel sponsæ post sponsalia commissa, solvit illa ex parte innocentis, T. 1. n. 242. Sponsæ fornicatio etiam præcedens solvit sponsalia, num. 246. Non item sponsi, numer. 248. Nisi hic cum pluribus rem habuisset, aut prolem generallet, num. 251.
- Fornicatio spiritualis quid? & quando præbeat causam divortii? T. 19. n. 31. & seqq.
5. Fornicatio quid, & quotuplex? T. 16. nu. 54. & seqq. Est gravissimum peccatum contra naturam, n. 56. Poena fornicationis Laici, num. 57. Poenæ Clericorum fornicantium, inter quas est etiam privatio Beneficii, num. 58. & seqq.

FORUM.

1. Forum fortiri, & legibus ligari, paria sunt, T. 2. num. 307.
2. Fori nomen quandoque ponitur in masculino, quandoque in neutro genere, T. 2. num. 2. & seqq. Forus competens, quid? num. 5. Si Reus habet multiplicem forum, in electione Actoris est, eum, in quo maluerit, foro convenire, num. 6. Reus coram incompetente Judice conventus impune non comparet, opponendo exceptionem declinatoriam fori, num. 7. Exceptio declinatoria fori, quando sit proponenda? num. 7. & 8. Quid, si de incompetencia fori liquido non constat? nu. 7. & 10. & seqq. Orta questione de competentia fori inter Judicem Ecclesiasticum & Laicum, debet cognoscere Ecclesiasticus, num. 13. Competentia fori pluribus modis oritur, nu. 14. & seqq. Modi ordinarii, ac speciales; & extraordinarii, seu generales fortissimi fori, qui? n. 15.
- Forus domicilii est verus, & naturalis forus, T. 2. numer. 24. Forus domicilii concurrat cum quolibet alio foro; adeo, ut Reus ibidem possit conveniri super rebus, & delictis etiam alibi gestis, num. 28. & seqq. Judex domicilii potest procedere contra subditum præsentem, ac etiam citare absentem, quoad omnes effectus, num. 29. & seqq. Nec obstat, quod nuntius exequatur citationem extra ejus territorium; & cur? nu. 30. Judex domicilii quomodo procedere possit contra subditum absentem citatum, & contumacem in comparando? nu. 32. & 33. Utrum quis forum fortitur, & conveniri valeat ratione domicilii originis? T. 2. n. 34. & seqq. An ratione quasi domicilii quis forum fortitur? num. 36. & seqq. Vagabundi ubi forum fortitur? n. 44. & 46. Forus domicilii in quibus differat à foro contractus, delicti, & rei? nu. 60. & n. 102. 103. & 104.

Forum

Forum ratione delicti, an, & qualiter quis fortitur? T. 2. num. 47. & seqq. Delinquent, si adhuc est in loco delicti, tam respectu personæ, quam respectu bonorum etiam alibi existentium, est de jurisdictione Judicis delicti, num. 48. Vide infra *ψ. Judex delicti*.

Forum ratione contractus, an, & quando quis fortitur? T. 2. num. 80. & seqq. Regula illa, quod quis in loco contractus conveniri possit, plures habet limitationes, num. 83. & seqq. Ut quando inter partes contrahentes aliter convenum est, num. 84. In advenis, & viatoribus, n. 85. Dummodo non interveniat simul horum delictum, num. 86. Et sint veri viatores, non autem vagabundi, num. 87. Simulque contrahens cum ipsis sciat, eos statim recessuros, aliis secus, num. 88. Limitatur etiam in contractu Dotis, nu. 89. Et, quando quis non reperitur in loco contractus, si patitur bona sua possideri, n. 90. Judex contractus, an, & quando jurisdictionem habeat respectu contrahentium? n. 91. 92. & seqq.

Forum ratione rei alicubi sitæ, an, & quando quis dicitur fortiri? T. 2. num. 98. & seqq. Certum est, quod ratione rei, de qua contenditur, quis fortitur forum, n. 98. Sive res sit mobilis, sive immobilis, n. 99. & seqq. Quid, si res mobilis alicubi sit in transitu? n. 100. & 101. Forus ratione rei, vel delicti, aut contractus, in quo differat à foro domicilii? n. 60. & n. 102. 103. & 104.

Forum ratione continentie causarum, an, & qualiter quis fortitur? T. 2. nu. 144. & seqq. Quid dicendum de modo extraordinario fortissimi fori in Curia Romana? T. 2. num. 5. & 106. ac seqq. Et per avocationem causæ? nu. 117. Et per prorogationem jurisdictionis? nu. 122. Ac ex qualitate causarum? n. 143. & seqq. Causæ mixti fori, quæ? T. 2. nu. 151. & seqq. Vide infra *ψ. Causæ mixti fori*.

Forus ratione præventionis, qualiter acquiratur? T. 2. num. 165. & seqq. Vide infra *ψ. Præventio*. Forus ex lege *Diffamari*, qualiter acquiratur? T. 2. num. 175. & seqq. Vide infra *ψ. Lex Diffamari*. Referuntur alii modi extraordinarii fortissimi fori, nu. 183. & seqq.

Fori privilegium, an, & quo jure competat Clericis? T. 2. n. 186. & seqq. Exceptio privilegii fori ad Regulares, facta est auctoritate Ecclesiæ, nu. 198. & 230. Vide supra *ψ. Clericis privilegium Fori, an, & quo jure?*

5. Forus triplex est, alius contentiosus, alius penitentialis, alius conscientie, T. 7. n. 347.

Forum ad contentiosum quando dicitur res deducta? T. 12. n. 232.

R. J. Forum fortitur quis ratione delicti, contractus &c. C. II. R. XXVI. n. 8.

FRANCISCANI.

3. Franciscanorum nomine veniunt Observantes, Recollecti, Reformati, Discalceati, T. 31. n. 50. Vivunt sub eodem Generale, *ibid.* Qui solus utitur sigillis totius Ordinis, n. 51.
- Franciscanorum Religio quando inceperit, & qui ea militant? T. 31. n. 47. & seqq. Est mixta, num. 63. Atque omnium perfectissima, n. 65. Durabit usque ad finem mundi, n. 67. & seqq.
3. Francisci sancti Regula fuit divinitus revelata, T. 31. num. 47. & seqq.

FRATRES.

1. Fratres Minores, alique Religiosi communicationem privilegiorum habentes, an possint ordinari extra tempora à jure statuta? T. II. n. 40. & seqq. usque ad num. 51. Fratres Minores communicant in

privilegiis aliorum Ordinum, tum concessis, tum concedendis, num. 45. Fratres Minores non possunt personaliter assistere Advocatis, dum ipsorum negotia temporalia aguntur in Curia, T. 37. num. 26. Fratres Prædicatores præcedunt Fratribus Minoribus; cur? P. n. 110.

3. Fratres Germani, consanguinei, uterini qui? T. 26. n. 417. Non sunt necessarii hæredes, *ibid.*

Fratres Minores non possunt institui hæredes, bene tamen Legatarii, T. 26. n. 403. An & quomodo capaces sint Legati? T. 26. n. 635. & seqq. Nequeunt esse executores Testamentorum, num. 781. Possunt tamen dare Executoribus Consilium, nu. 782. Potestque eis indirectè committi executio, & quomodo? num. 783.

Fratres Minores possunt proprias Ecclesias, & Oratoria benedicere, ac ad cultum divinum deputare, T. 40. num. 9. Item Ecclesias suas solutas reconciliare, n. 27.

4. Frater tenetur aliquando dotare sororem, & quando? T. 20. n. 47.

FRAUS & DOLUS.

2. Fraus, & dolus, alicui patrocinari non debent, T. 14. num. 16. & T. 24. num. 49. Fraudis suspensionem tollit causa paris affectionis, T. 20. num. 107. Præsumptio contraria potest tollere præsumptionem fraudis, T. 23. n. 96.
- R. J. Fraus legi quomodo fiat. Vide *Legi fraus &c.* Fraus. Vide *Dolus*.

FRIGIDITAS.

4. Frigiditas in ordine ad contrahendum Matrimonium, & frigidi qui? T. 15. n. 3.

FRUCTUS.

1. Fructus beneficii Beneficiarius non facit suos, si omittat debitam Fidei professionem, T. 1. nu. 190. & seqq. Vide supra *ψ. Clerici Beneficarii*. Fructus tales Beneficii, cui sint applicandi? numer. 205. & seqq. Fructus taliter amissos non potest condonare Ordinarius loci, nu. 207. Sed oportet recurrere ad Papam, num. 208. Fructus prioris Episcopatus: an Episcopus translatus possit secum apportare? T. 7. n. 44. & seqq. Fructus pendentes, & tempore factæ translationis Episcopi adhuc inexisti, an pro rata temporis pertineant ad Episcopum translatum? num. 55. & seqq. Clericus resignans Beneficium lucratur omnes fructus ejus ante resignationem perfectam maturos &c. T. 9. num. 150. Limitatur istud in fructibus Mensæ Capitularis adhuc indivisus annorum præcedentium, num. 151. Post resignationem jam perfectam nequit resignans percipere fructus Beneficii, num. 152. Et si secus attentaverit, tenetur ad restitutionem, n. 153. Cui talis restitutio sit facienda? num. 154.

Fructus pendentes Beneficii, an pro rata temporis sint dividendi inter Resignantem, & Resignatarium? T. 9. n. 155. & seqq. Spectato Jure communi fructus illi non sunt dividendi, sed debentur Ecclesiæ, aut successori, nu. 156. In praxi tamen oportet attendere ad speciale locorum consuetudinem, nu. 157. Ad evitandas lites potest inter Resignantem, & Resignatarium antea fieri liquidatio certæ portionis fructuum, num. 159. Neque tale pactum censetur simoniacum; cur? num. 160. Fructuum nomine, qui intelligantur? num. 161. Corollarium de pretio feminis, atque impenlarum, per successorem solvendo, n. 162. De divisione fructuum inter hæredes defuncti, & inter Successorem in Beneficio, quid dicendum? n. 163. Congrua portio de fructibus Beneficii, qui ratione debeant assignari Vicario perpetuo? T. 28. n. 37. 38. & 39.

2. Fructus

2. Fructus generatim, qui? T. 13. n. 104. Fructuum appellatione in Jure, qui veniant? n. 105. Obligatio restituendi fructus rei alienæ, qualiter intelligenda? num. 106. Inter fructus continentur collatio Beneficiorum Ecclesiasticorum, num. 104. Fructus alii sunt naturales, alii industriales, n. 107. & seq. Fructus civiles non constituunt tertiam fructuum speciem, sed reducuntur ad industriales, num. 108. Fructus naturales, nu. 109. Et fructus industriales, qui? n. 110. In dubio quales sint, Judicis arbitrio est discutiendum, num. 111. & seq. Lac, & lana in pecoribus, an sint fructus industriales, vel naturales? n. 112. & 113. Fructus percepti, nu. 114. Fructus percipiendi, n. 115. Fructusque consumpti, qui? n. 116.

Fructus rei ablatae una cum ipsa, & omnia damna illata, an & qualiter teneatur restituere spoliator? T. 13. num. 117. Vide infra *Spoliator violentus*. Fructus ex re aliena perceptos teneatur restituere possessor malæ fidei, licet violentus non sit, nu. 124. Imò & eos, qui à Domino percipi potuissent, nu. 125. Fructus industriales ex re aliena perceptos, & nondum consumptos, utrum bonæ fidei possessor restituere teneatur? T. 13. n. 120. & 127. & seq. Utrum is lucratur fructus naturales? num. 135. & seq. Vide infra *Possessor bonæ fidei*. Fructus bonæ fidei ex re aliena percepti, & jam consumpti, an debeant restitui, quando ex eis possessor non est factus locupletior? T. 13. num. 142. & seq. Utrum fructus tum naturales, tum industriales ante litem contestationem consumptos, teneatur bonæ fidei possessor restituere, quando ex eis factus est locupletior? num. 147. & seq. Vide infra *Possessor bonæ fidei*.

Fructuum sequestratio. Vide infra *Sequestratio*.

3. Fructus & commoda rei venditæ, ad quem pertinent? Vide *Emptionis, & Venditionis periculum, & commodum*.

Fructus grossi, & fructus Præbendæ quid? *Tit. 4. num. 165.*

Fructuum nomine quid veniat? T. 21. n. 47.

FUGA, FUGIENS, FUGITIVUS.

1. Fuga præstatur patratum scelus facit præsumptionem contra fugientem, T. 23. n. 104. Nisi appareat alia rationabilis causa discedendi, n. 105.

3. Fugientes è carceribus vel manibus satellitum ad loca sacra gaudent Asylò, T. 49. n. 154.

3. Fugitivi Religiosi. Vide *Religiosi fugitivi*.

FUNDARE, &c. FUNDUS.

3. *Fundamentum ubi non est, Superædificari non potest, T. 43. n. 1.*

Fundatio Beneficii. Vide *Beneficii erectio*.

Fundare Ecclesiam quis dicatur? T. 38. n. 6.

Fundator Beneficii, an & quas possit condiciones in limine Fundationis apponere, *Tit. 5. num. 105. & num. 350.*

R. J. Fundus dotalis non potest vendi, C. II. R. XXXIX. n. 10.

FUR, FURTUM.

2. Furtum connumeratur inter crimina excepta, & quomodo? T. 18. n. 103. Furtivæ res præscribi non possunt; & in quo sensu? T. 26. n. 27.

3. Fures gaudent Asylò, T. 49. n. 96. & 106.

5. Fures quinam sint? Vide *Furtum*.

Furtum propriè quid, à quibus & quomodo fiat? T. 18. n. 2. & seq. Definitur furtum, *ibid.* Debet esse actualis acceptio fraudulenta, n. 3. & seq. Lucrifaciendi causâ, n. 5. Rei alienæ, n. 6. Mobilis, num. 8. & seq. Datur etiam furtum usû fructûs, & possessionis, ut in deposito pignore, commodato,

num. 10. Furti Rei sunt, qui ad illud consulunt; juvant, num. 11. Item qui rem furtivam scienter emunt, vel alias recipiunt, n. 12. Qui furem positivè occultant, nu. 13. Si res furtiva aliunde recuperari potest, nullus tenetur furem indicare, nisi legitimè interrogetur, num. 14. Filiosfamilias rem à patre, & Uxor à Marito auferens committunt furtum, num. 15. & seq. Actio tamen furti non tenentur, *ibid.* Bene verò, qui ope, aut consilio furtum illorum secundant, num. 17. Qui rem alicubi inventam accipit animò retinendi, fur est: non item, si accipit, ut Domino cognito restituat, num. 18. Inventor rei alienæ tenetur de Domino indagare, n. 19. Et per tempus expectare, nu. 20. Ac quamdiu, & usque dum Dominus compareat? n. 22. & seq. Furtum non committit, qui in extrema necessitate quid auferit, n. 24. & seq. Creditor rem sibi debitam clam auferens in foro externo, non item in foro interno, habetur pro fure, num. 27. & seq.

Furti poenæ in ordine ad solvendum, quæ? T. 18. n. 28. & seq. Domino, & cuius interest, competit actio furti, nu. 30. Etiam contra Impuberem, nec non contra consulentes, & auxiliantes, num. 31. Competit insuper vindicatio rei contra quemvis possessorem, num. 33. Et conditio furtiva, num. 34. Inter criminales poenæ furti est etiam infamia, nu. 35. Et mors, non quidem antiquo, bene verò novo Jure, n. 35. & seq. Furti magni & parvi, simplicis & non simplicis, poenæ prima vice, nu. 38. Secunda vice, n. 39. Tertia vice, nu. 40. Violenti furti poenæ, num. 41. Utrum possit quis ob furtum prima vice commissum ad mortem condemnari, n. 42. & seq.

Furtum sacrilegum, quid? T. 18. num. 54. Et poenæ illius, quando cum violentia, vel effractione, n. 55. Et sine hac committitur.

Furto ablatorum restitutum non fisco, nec Judici, nec Officialibus ejus, sed Domino fieri debet, T. 18. nu. 44. & seq. Et quidem Jure Divino, ac Canonico, n. 46. Ad quam faciendam Episcopus furem compellere potest, sicut & scientes rem furtivam, ut revelent, num. 47. & seq. Furtum etiam inducit infamiam, n. 49. Et irregularitatem, nu. 50. Si est notorium, nu. 51. Princeps secularis potest abolere infamiam furis, non item irregularitatem, num. 52. Fur Clericus præter præfatas poenæ deponitur, n. 53.

R. J. Fur à die commissi furti semper est in culpabili mora restituendi, C. II. R. XXV. n. 5.

FURIOSUS.

2. Furiosus non potest stare in Judicio, T. 1. n. 141. Furiosi confessio non valet, T. 18. n. 20.

R. J. Furiosus non potest contrahere matrimonium, C. II. R. LXXXVII. n. 2.

G.

GABELLA.

3. **G**abella quid? T. 39. Solus Princeps eam imponere potest, nu. 40. Et quando? num. 41. & seq. Ab ea solvenda, an & quando immunes sint? T. 49. num. 248.

GALLICUS MORBUS.

4. Gallicus morbus an, & quando solvat sponsalia? T. 1. n. 258.

GENERALIS FRANCISCAN.

3. Generalis Franciscanorum solus utitur sigillò totius Ordinis, solumque dicitur Generalis totius Ordinis S. Francisci, T. 31. n. 51.

R. J.

RERUM ET VERBORUM.

R. J. Generalis Concessio. Vide *Concessio*. Generali dispositioni, derogat specialis, C. II. R. XXXIV. n. 15.

GENUS.

R. J. Generi per speciem derogatur, C. II. R. XXXIV. n. 8. & c.

Genus & species quænam dicantur in sensu Philosophico & Juridico? C. II. R. XXX. num. 18. R. XXXIV. n. 2. 3. 4.

GEOMETRICA.

R. J. Geometrica æqualitas in Justitia distributiva, C. II. R. XII. n. 5.

GERMANI.

3. Germani, & consanguinei qui? T. 20. num. 81.

GERMANIA.

5. Germaniæ consuetudo, & praxis exigendi quinque pro centum, an, & quando sit licita, ac valida? T. 19. n. 55. & seq.

GLOSSA.

1. Glossa, quæ sit auctoritatis? P. n. 146. & seq. Ejus auctoritas est magna, n. 147. Non tamen habet vim legis, n. 148. & seq. Quam opinionem ex pluribus allegatis præsumatur approbare? n. 151.

GRADUS.

3. Graduum computatio pro Matrimonio, & successione hæreditaria, quomodo in utroque jure fiat, & observetur? T. 27. n. 6. & seq.

4. Gradus affinitatis quomodo computentur & cognoscantur? T. 14. n. 51. & seq.

Gradus consanguinitatis quid? T. 14. num. 10. Computatio ejusdem de utroque jure, num. 11. Regula computandi, & cognoscendi gradus Consanguinitatis in quavis linea, n. 13. & seq.

Gradus propinquus seu propinquitas debet exprimi in supplicatione, A. num. 166. & seq. Probatur multipliciter, *ibid.* Episcopus graviter peccat, & nulliter agit, si exequitur dispensationis litteras non expresse gradu propinquæ obtentas, n. 168. & seq. Si non exprimitur, debet peti Bulla declaratoria, illum non obitare, n. 172. & seq.

GRÆCI.

1. Græcorum objectiones contra Processionem Spiritus Sancti à Filio, dissolvuntur, T. 1. nu. 27. & seq. Græcorum status ante & post schisma, n. 38.

GRASSATOR.

3. Grassator viarum quis sit? & quando careat Asylò? T. 49. n. 94. & seq.

5. Grassatores viarum, & Latrones, quibus poenæ subint? T. 17. n. 24.

GRATIA.

1. Gratia Papalis an perficiatur ex sola Signatura? T. 3. num. 74. Gratiam factam, & Gratiam faciendam, quæ Rescripta censentur continere? T. 3. n. 253. & seq. Gratia facta non expirat morte concedentis, etiam re integrâ, num. 252. Secus dicendum de Gratia faciendâ, nu. 251. & 252. Vide infra *Rescripta gratia*.

3. Gratia facta, faciendâ, & expectativa in materia Beneficiorum quid? T. 5. n. 152. & nu. 168. Expectativa quid? & quomodo prohibita? T. 8. nu. 37. Potest fieri à Papa, non item ab Episcopo, n. 40. & seq.

R. J. Gratia mera & libera non committit vitium *Anacleti Reiffensuel Repertorium*.

RERUM ET VERBORUM.

in acceptione personarum, unam alteri præferendo, C. II. R. XII. n. 4.

Gratiæ novæ non extinguunt veteres, C. II. R. LXI. num. 5.

Gratia alicui concessa non debet trahi ab aliis in exemplum, C. II. R. LXXXIV. numer. 2. & 3. R. LXXXVIII. num. 1.

Gratiam faciendi seu jus aggratiandi habet supremus Princeps, C. II. R. XII. nu. 6. . . . Ob gratiam alicui concessam, non est in ejus dispendium retorquendum, C. II. R. LXI. n. 2. 3. & c. contra, num. 10.

GRATIANI.

1. Gratiani Decretum. Vide supra *Decretum Gratiani*. Gratiani dicta cujus sint auctoritatis? P. n. 79. Nonnulli ejus errores referuntur, n. 80. & seq.

GRATITUDO.

5. Gratitudinis causâ dare temporale, vel præstare temporale pro spirituali, an, & quando sit Simoniacum? T. 3. n. 106. & seq.

GRAVAMEN.

2. Gravamen per sententiam diffinitivam irreparabile, exemplificatur, T. 28. n. 16.

GUARDIANI.

1. Guardiani Fratrum Minorum censentur esse in dignitate Ecclesiastica, si que possunt esse Delegati Papæ, T. 29. num. 70.

H.

HABITATIO.

2. **H**abitatio quid? T. 26. num. 104.

HABITUS.

3. Habitus Clericorum. Vide *Clericorum obligatio quæ ad habitum*.

Habitus Infidelium potest assumi à Religiosis, qui ad eos mittuntur, T. 1. n. 117.

Habitus Novitorum egredienti non restituitur sed premium ejus, T. 31. n. 122. & seq.

Habitus Novitorum est triplex, T. 31. n. 176.

HÆRES, HÆREDITAS.

1. Hæres censetur esse eadem persona cum Testatore; T. 3. n. 134.

2. Hæredis & defuncti persona, in Jure censetur esse una, & qualiter? T. 7. num. 32. Hæredes, alique successores, in quos tranxit infamia, tenentur præstare de calumnia, non obstante juramento Prædecessoris, num. 31. Hæres censetur eadem persona cum defuncto, T. 14. num. 31. Actiones personales transeunt ad hæredem; quæ? *ibid.* Actio de dolo an transeat in hæredes? num. 30. & 31. Actiones illæ quæ veniunt ex delicto, ad hæredem non transeunt, nisi quatenus ad eum pervenit, *ibid.* Hæres censetur eadem persona cum defuncto; ac proinde scriptura consentiens, probat contra ejus hæredem, T. 22. nu. 175. Pro hærede scribentis defuncti, an probet hujus Liber rationum? T. 22. n. 106. Hæres Vassalli cur à principio soleat præstare personale juramentum, an transeat ad hæredes? n. 103. & seq. Vide infra *Juramenti promissorii obligatio*.

Hæres defuncti tenetur adimplere votum reale defuncti, T. 24. num. 108. Idem dicendum de Juramento reali Deo factò, *ibid.* Pactum tibi factum, extenditur ad hæredem tuum, numer. 111. Hæres succedit in universum jus defuncti, T. 25. nu. 17. Titulus *Pro hæredes*, an sufficiat ad præscriptionem,

m nem,